

DET TEOLOGISKE
MENIGHETSAKULTET

EVALUERING AV TROSOPPLÆRINGSREFORM
PORTRETT: EN HALLESBY MED HJERTET I BRANN
ANDAKT: TAKK

MARIA KVALBEIN: TWEENS
KRONIKK: SMAKE OG KJENNE
SHOWKONFIRMASJON VERSUS BØNNEMØTE
CLAIBORNE INSPIRERTE OG UTFORDRET

LYS OG LIV

NR. 4/08. 74. ÅRGANG

TEMA: BARN OG UNGE I KIRKEN

Barn, "tweens" og tenåringer.
Hvordan står det egentlig til
med deres plass i kirken?

Å LEVE OG VOKSE I DEN KRISTNE TRO

Menighetsfakultetet driver ikke et eget arbeid for barn og unge. MF er et møtested og et faglig verksted for kommende og nåværende medarbeidere i Den norske kirke, frikirkene og de frivillige barne- og ungdomsorganisasjonene.

VIDAR L. HAANES
REKTOR

Vi har lenge vært opptatt av ungdomsteologi og har i samarbeid med ungdomsledere fra kirken og organisasjonene utviklet et sterkt fagmiljø og gode studietilbud. Det er ikke slik at MF sitter med all kunnskapen og skal belære ungdomslederne. Vi har mye å lære, og vi tror at både MF og kirkelig ungdomsarbeid vil nyte godt av at vi engasjerer ungdomsledere som lærere og ressurspersoner i våre ordinære studier så vel som i fagkonferanser. Samarbeidet om trosopplæringsreformen (0-18) er en viktig utfordring for MF. I tillegg har vi – i samarbeid med Kirkerådet – satt fokus på aldersgruppen 18-30. På en fagkonferanse MF og Kirkerådet arrangerte i april, drøftet

man særlig denne utfordringen. I den internasjonale tenkningen omkring kristent ungdomsarbeid har man nå større fokus på hvilke praksiser som bør stå i sentrum. Dette er tema for høstens store fagkonferanse om ungdom, kultur og tro: ”Brant ikke våre hjerter”. Man spør seg om ikke ungdomsarbeidet har vært for opptatt av underholdning og aktiviteter, og ikke har sett viktigheten av det praktiserte kristenliv, med fokus på kirkens klassiske praksiser, som bønn, bibellesing, nattverd, fellesskap og åndelig veiledning. Kirkerådets ungdomsrådgiver, MF-teologen Espen Andreas Hasle, sier med rette at ungdomsarbeidet er kirkens mest strategiske virksomhet, og at satsing gir resultater. Ved MF uteksamineres nå en rekke unge mennesker med spesialkompetanse i kirkelig ungdoms-

arbeid (Ungdom, kultur og tro), og det er å håpe at disse skal få mulighet til å bruke dette i menighetene og organisasjonene. En del studenter går videre med presteutdannelse eller mastergradsstudier i diakoni eller kirkelig undervisning. Når det gjelder ungdomsarbeid er det en fordel å se prestens, kateketens, ungdomsarbeiderens og diakonens arbeid sammen. Men barn og ungdom er ikke først og fremst målgrupper for de kirkelige ansatte. De er selv en del av kirken, like fullt som voksne og eldre, og må gis eierskap til kirkens liv og praksis.

Ut med aktivitet og underholdning

Kjære leser, Du trodde kanskje at oppskriften på godt ungdomsarbeid er den samme som den var på sytti og åttitallet, men da tar du muligens feil. Aktivitetskirken er på vei ut, skal vi tro internasjonal tenkning om fremtidens ungdomsarbeid.

De siste årene har det vært et øket fokus på hvilke praksiser som bør stå i sentrum for et kristent ungdomsarbeid, nytenkningen er forankret i en forståelse av at samtidens kirkelige og ungdomskulturelle situasjon krever nye modeller for ungdomsarbeid. Dette har ført til et oppbrudd fra et mer aktivitets- og underholdningsbasert arbeid til et ungdomsarbeid der dannelses- og øvingselementet har blitt viktig gjennom fokus på kirkens klassiske

praksiser, som bønn, bibellesing, nattverd, fellesskap og åndelig veiledning. Professor Roland Martinson ved St.Paul Lutheran Seminary i Minneapolis USA er en viktig bidragsyter i denne sammenhengen.

Møt han på høstens store fagkonferanse om Ungdom, kultur og tro 22.-24. oktober. Vår egen stipendiat Bård Hallesby Norheim skal også bidra. Bård har arbeidet med Kristi nærvær i kirkens ungdomsarbeids ulike praksiser og laget en ressurs håndbok om hvordan man kan tilrettelegge ungdomsarbeidet etter konfirmasjonsalder. Inkludert faglige begrunnelser. We like!

Det er også en stor glede å løfte frem en spennende masteroppgave som ble levert inn ved

KRISTIN WALSTAD
REDAKTØR

Menighetsfakultetet våren 2008. Maria Kvalbein har skrevet om ”tweens”. Hun deler sine mest sentrale funn med oss på forskningssidene.

Drøm deg tilbake til ungdommens dager, god lesning!

INNHold

S. 4 EVALUERING AV TROSOPPLÆRINGSREFORM
Forskere har offentliggjort nye funn i evaluering av forsøksfasen i Den norske kirkes trosopplæringsreform.

S. 8 PORTRETT: EN HALLESBY MED HJERTET I BRANN
Da Bård Eirik vokste opp, ville kirka være like kul som fotballen. Han synes heller at ungdom skal få prøve bønn, bibellesning og nattverd.

S. 15 MARIA KVALBEIN: TWEENS
- I kirkelig sammenheng er dette en aldersgruppe som noen ganger kan falle litt utenfor, skriver masterstudenten om de mellom 10-13 år i Kirken.

S. 18 SHOWKONFIRMASJON VERSUS BØNNEMØTE
Det nytter det ikke å snike kirkens budskap inn bak komikk og høy lyd. Vi må ta vårt oppdrag på alvor, mener studentrådslederen.

S. 7 5 OM UNGDOMSARBEID
- Jeg ønsker meg kirkelige medarbeidere med nærværskompetanse, sier Bjørgvin biskop. 5 personer sier sin mening om dagens ungdomsarbeid.

S. 11 ANDAKT: TAKK
- Vi takker Gud for supportere, vandrere, byggere, gartnere og trøstere, i andakten på midtsidene.

S. 16 KRONIKK: SMAKE OG KJENNE
Førsteamanuensis Heid Leganger-Krogstad beskriver hvordan barn nærmer seg kirken og troens liv. - De smaker og kjenner først og vurderer deretter.

S. 20 CLAIBORNE INSPIRERTE OG UTFORDRET
- Jeg har lært mer i tårene til hjemløse enn i noen teoretisk teologibok, sa den amerikanske kristen-aktivisten Shane Claiborne da han besøkte MF.

UTGIVER:
MF - Det teologiske Menighetsfakultet
www.mf.no

23 000 abonnenter mottar bladet fem ganger i året. Abonnentene består av MF-venner, tidligere studenter og ansatte, alle menighetsråd og kirkelige organisasjoner og institusjoner.

Ved kildehenvisning kan artikler i Lys og liv gjengis fritt.

REDAKSJON:
Vidar L. Haanes, ansvarlig redaktør
Kristin Walstad, redaktør
Marianne Torp, redaksjonsmedlem
Hallvard Mosdøl, redaksjonsmedlem

ANNONSEINFORMASJON:
Ønsker du å annonsere i bladet, ta kontakt med redaktøren. Har du andre spørsmål er du velkommen til å kontakte oss på e-post: lysogliv@mf.no eller tlf: +47 22 59 05 00/ 52.

PRODUKSJON OG TRYKK:
Foto på omslag: sxc.hu
Layout: Larsh Dahlstrøm
Trykk: Østfold Trykkeri, Askim

FORSKNINGSBASERT EVALUERING: - EN NY TROSOPPLÆRING FOR DEN NORSKE KIRKE

TEMA

Professor Sverre Dag Mogstad er medforfatter i boken Kunnskap, opplevelse og tilhørighet og gir her en sammenfatning av den forskningsbaserte evalueringen av Den norske kirkes trosopplæringsreform. Funnene er svært relevante for alle menigheter i kirken.

TEKST: PROFESSOR SVERRE DAG MOGSTAD, MF
Professor Sverre Dag Mogstad er medforfatter i boken *Kunnskap, opplevelse og tilhørighet* som sammenfatter den forskningsbaserte evalueringen av Den norske kirkes trosopplæringsreform.

ILLUSTRASJONSFOTO: TORSTEIN IHLE
PORTRETTFOTO: MARIANNE TORP

BAKGRUNN

27. mai 2003 behandlet Stortinget den såkalte Trosopplæringsreformen og ga klarsignal til en ny og annerledes fase i historien om dåpsopplærings rolle i Den norske kirke. Hensikten med reformen var å sikre at alle menigheter skulle få muligheter til å tilby en systematisk trosopplæring til alle døpte fra 0 til 18 år. I sin behandling understreket Stortinget at dersom Den norske kirke fortsatt skulle være en bred folkekirke, var det av avgjørende betydning at barn og unge fikk grunnleggende kunnskap om den kristne tro og ble gitt støtte til å mestre sine liv i lys av denne. Reformen ble forutsatt gjennomført over en tiårsperiode, med en innledende fem-årig prosjektorganisert lokalbasert forsøks- og utviklingsfase. Det ble også signalisert at den statlige støtten til Trosopplæringsreformen ville bli trappet opp til 250 millioner kroner per år.

Stortingets begrunnelse for den nye reformen var blant annet innføringen av KRL-faget og de store kulturelle og religiøse endringene i samfunnet de siste tiårene. Samtidig ønsket Stortinget å styrke Den norske kirke som en bred folkekirke, og som den fremste tradisjonsbærer og formidler av den kristne kulturarven. I et samfunn med et økende kulturelt og religiøst mangfold mente Stortinget at det var viktig at barn og unge fikk opplæring i egen tro, både for å styrke egen identitet, men også for å forstå andre kulturer og møte andre tradisjoner med respekt og toleranse.

Kirkerådet ble gitt i oppdrag å gjennomføre reformen og en styringsgruppe og et sentralt prosjektsekretariat ble etablert. Målet for reformen ble formulert slik:

Vi skal utvikle en systematisk trosopplæring som fremmer kristen tro, gir kjennskap til den treenige Gud og gir hjelp til livstolkning og livsmestring for aldersgruppen 0-18 år, uansett funksjonsnivå.

Stortinget vedtok også at forsøksfasen skulle følges av en forskningsbasert evaluering. Evalueringsgruppen har bestått av forskere fra Det teologiske Menighetsfakultet, Diakonhjemmet Høgskole og Otto Hauglin rådgivning as. I fire og et halvt år, fra desember 2003 til mai 2008, har gruppen fulgt forsøksfasen i denne omfattende reformen av Den norske kirkes trosopplæring. I tillegg til hovedrapporten (*Kunnskap, opplevelse og tilhørighet*, Fagbokforlaget, Bergen 2008), har forskergruppen levert 3 underveisrapporter og 7 delrapporter. Disse er tilgjengelige på: www.etor.no

Reformens forsøksfase ble organisert på to nivåer, med en sentral prosjektledelse og lokale styringsgrupper og prosjektledere i de etter hvert 156 forsøksprosjektene som omfattet 350 av de ca 1300 menighetene i Den norske kirke. Ca. 80 prosent av menighetene har søkt om å bli forsøksmenigheter i løpet av forsøksfasen. De lokale forsøkene som omfattet mange tusen tiltak, har hatt bortimot 300 ansatte og flere tusen frivillige.

FRA VEKKELSESKRISTENDOM TIL OPPDRAGELSESKRISTENDOM - OPPLÆRING TIL TRO MER ENN KUNNSKAPSTILEGNELSE

Ved oppstart av Trosopplæringsreformen hadde Den norske kirke nylig vedtatt og videreutviklet sine opplæringsplaner. Planene innebar en revitalisering av dåpsteologien hvor målet ikke lenger i samme grad ble formulert som det å føre barn og unge til Kristus, men å hjelpe den enkelte til å leve i sin dåp i menighetens fellesskap. Endringen representerte en bevegelse fra *vekkelseskristendom* til *oppdragskristendom*, hvor opplæring til tro ble forstått som noe mer enn kunnskapstilegnelse. Dåpsopplæringen før reformen fulgte stort sett planen av 1991, tuftet på et skille mellom kontinuerlige og avgrensede tiltak og med et kjerne-kunnskapsinnhold. Opplæringen omfattet perioden 0-15 år med konfirmasjonen som en avsluttende rite. Oppslutningen om dåpsopplæringen varierte, med utdeling av 4-årsbok og Bibel eller NT til 11-åringer, samt konfirmasjon som høydepunkter. Et betydelig antall menigheter hadde ut over dette bare begrensede tilbud, og noen hadde få eller ingen tilbud til visse aldersgrupper. Samti-

dig opplevde de frivillige barne- og ungdomsorganisasjonene, som hadde vært forutsatt å ha en viktig rolle i opplæringen, en klar tilbakegang fra 1980-årene og framover.

STØRRE BEVISSTHET OM DÅPEN SOM UTGANGSPUNKT

Evalueringen har vist en tydelig utvikling i retning av større bevissthet om dåpen som utgangspunkt for kirkens arbeid for barn og unge. Ved at dåpen forstås som begynnelsen på en ny relasjon til Gud, vanskeliggjøres en ren kunnskapsorientert forståelse av trosopplæringen. Mange steder legges hovedvekten i stedet på trosopplæring som innføring i levd trosliv, dvs. kristen praksis og kirkelig fellesskap. I prosjektene finner vi få tiltak med rent kunnskapspreg. På denne bakgrunn kan man spørre om kunnskapselementet har blitt gitt for liten oppmerksomhet, både når det gjelder omfang og innhold. Evalueringen har også reist spørsmål om hva som skjer med konfirmasjonen, herunder den teologiske forståelsen av den, når all trosopplæring opp til 18 år forankres i dåpen.

ALLMENNMENNESKELIG ELLER SPESIFIKT KRISTENT INNHOLD? Forholdet mellom det allmennmenneskelige og det kristne perspektivet i forståelsen av dåpsopplæringens innhold er ikke helt klargjort i reformen. I grunnlagsdokumentene finner vi et bredt perspektiv på trosopplæringen hvor både hjelp til livsmestring og livstolkning spiller en sentral rolle. Gjennomgangen av års- og tiltaksrapportene fra forsøksprosjektene viser at dette perspektivet har slått bredt inn. Det synes imidlertid som om livshjelp-perspektivet fikk ganske stort gjennomslag i reformens første fase, mens det svekkes noe mot slutten, samtidig som større vekt legges på det spesifikke kristne innholdet i opplæringen.

BARNET SOM SUBJEKT I GUDSTJENESTEN En hovedtendens i prosjektene er vektleggingen på fellesskapsdimensjonen og på gudstjenestens plass. En hovedtendens er at barn og unge skal inkluderes i menighetens ordinære gudstjenesteliv. Barns aktive deltakelse i gudstjenestene, både som liturger og deltakere, for-

sterker tendensen til å gjøre barn til handlende subjekter i trosopplæringen. Ikke minst kommer dette til uttrykk ved nattverdens endrede rolle, hvor den tidligere var endepunktet for trosopplæringen, mens den nå er blitt et sentralt virkemiddel i trosopplæringen. Denne endringen henger sammen med at barnets rolle i trosopplæringen har blitt satt i fokus gjennom reformen, og her er synet på barnet som subjekt løftet fram. Dette har skjedd i mange forsøksprosjekter, men også gjennom nasjonale utviklingsprosjekter som har hatt som mål å utvikle en barneteologisk religionspedagogikk.

KIRKENS EGNE LOKALER EN DOMINERENDE ARENA Evalueringen viser at kirkens egne lokaler er dominerende som arena. Her legges det vekt på å binde sammen kunnskap, praksis og sosialt fellesskap. Trospraksiser som forutsetter bruk av gudstjenesterommet framheves. Det ser videre ut til at det i de kontinuerlige tiltakene sates på miljøbygging, mens større vekt på formidling av kristne kjerneemner legges til avgrensede tiltak som når bredere ut. Bibelstoff og etikk dominerer, mens det finnes lite formidling av systematisk tros lære. Fraværet av katekismen som læremiddel er total.

Svært mange av tiltakene har et innhold som vektlegger dåpen, der den enkelte blir kristen, og at troen vokser ved hjelp av trosopplæringen. Tradisjonell omvendelsesforkynnelse er bortimot helt fraværende; vekten ligger i sin helhet på oppdragelseskristendom. Dette er

sannsynlig en langsiktig trend som forsterkes av reformen. Selv om målgruppen har vært barn og unge, og tiltaksutforming og rapportering har lagt opp til det, har en god del forsøk satset på foreldre og faddere og sett på trosopplæringen som en hjelp til å legge til rette for en kontinuerlig trosopplæring i hjemmet.

MER VEKT PÅ TOTALFORMIDLING OG FELLESSKAP Samlet ser det ut til at det i forsøkene finnes et utvidet trosopplæringsbegrep hvor den tidligere kateketiske tradisjonen med en sterk dogmatisk dimensjon, er erstattet av en sosiokulturell pedagogisk tenkning med vekt på totalformidling, fellesskapslæring, læring gjennom praksis og læring i en naturlig kontekst.

KUNNSKAP, OPPLEVELSE OG TILHØRIGHET
EVALUERING AV FORSØKSFASEN I DEN NORSKE KIRKES TROSOPPLÆRINGSREFORM

Denne boken oppsummerer en omfattende evaluering av forsøksfasen. Evalueringen er gjennomført av Arbeidsfellesskapet med forskere fra Det teologiske Menighetsfakultet og Diakonhjemmet Høgskole. Forskerne dekker teologiske, pedagogiske og samfunnsvitenskapelige fagområder, blant annet innen religionspedagogikk, praktisk teologi og religionssosiologi. Boken er redigert av Otto Hauglin, Håkon Lorentzen og Sverre Dag Mogstad.

Fagbokforlaget. Pris: 349,- (kan kjøpes direkte på www.fagbokforlaget.no)
ISBN: 978-82-450-0748-0

FOTO: LILL BEATE EDSHEIM

JAN CHRISTIAN NIELSEN
GATEPREST I OSLO

- Den største utfordringen er å skape rom i kirka for hele livet, med alt fra sårhet og nederlag til lyster og drømmer. Dette må vi møte ved selv å være mennesker - så enkelt og så vanskelig. Guds kjærlighet favner jo hele livet; noe vi stadig må minne hverandre om som medarbeidere. Gjennom å akseptere oss selv og hverandre formidler vi hva vi tror om Guds raushet overfor alle mennesker. Jeg tror det er nøkkelen til at ungdom kan oppleve at det er plass til dem i kirka.

ANNE MARGRETHE REE SUND
GENERALSEKRETÆR I DET NORSKE MISJONSFORBUNDS UNGDOM

- Mye kristent ungdomsarbeid er lagt opp til at ungdommer lærer å kjenne Gud gjennom et teoretisk framfor et praktisk perspektiv. Det fører til at man kan "alle svarene", men ikke nødvendigvis lærer å gjenkjenne Guds tilstedeværelse i hverdagen. Lederens utfordring blir å finne måter der man som disippelgjeng erfarer hvem personen Jesus Kristus er.

FOTO: KIRKENS INFORMASJONSTJENESTE

OLE D. HAGESÆTHER
BISKOP I BJØRGVIN

- Det handler om å bekrefte og å berøre. Om troverdig nærvær fra medarbeidere som våger å leve åpent med troen sin. Jeg ønsker meg kirkelige medarbeidere med nærverskompetanse. Utstyrt med en grunnleggende kjennskap til Bibelen og en oppriktig kjærlighet til andre mennesker, fanger de øyeblikket og skjønner hva som er på gang. De byr på seg selv uten å invadere. De er mer enn de gjør.

EIRIN SØRHUS
TIDLIGERE UKT-STUDENT, NÅ UNGDOMSARBEIDER I GULSET MENIGHET, SKIEN

- Jeg tror den største utfordringen ligger i ungdommens store tidspress. De har så mye å gjøre og så mange tilbud å velge mellom, at mange ikke prioriterer kirkens arbeid. I møte med denne utfordringen tror jeg det er svært viktig at vi som kirke klarer å skape miljøer og bygge personlige relasjoner - som strekker seg ut over selve aktivitetene. Vi må gi ungdommen et tilholdssted hvor de kjenner at de hører hjemme og betyr noe.

FOTO: KIRKENS INFORMASJONSTJENESTE

ESPEN ANDREAS HASLE
RÅDGIVER FOR "UNG I KIRKEN", KIRKERÅDET

- Først og fremst den samme som for alle oss andre: Å leve livet som etterfølgere av Jesus Kristus. Dernest tror jeg den største utfordringen er voksnes travelhet og frykt for ungdom. Voksne folk har ikke tid til å være med ungdommer, eller så tør de ikke, eller begge deler. Å hjelpe unge til å følge etter Jesus gjør vi best ved å vise fram både det vi får til og det vi ikke får til i våre egne liv. Til den andre utfordringen tror jeg vi trenger å jobbe mer med å oppmuntre mennesker til å ta ansvar som ledere. Snakk høyt om hvor utrolig gøy og spennende det er å være sammen med tenåringer! De er fantastiske!

EN HALLESBY MED HJERTET I BRANN

Da Bård Eirik Hallesby Norheim vokste opp, ville kirka være like kul som fotballen. Han synes heller at ungdom skal få prøve bønn, bibellesning og nattverd – og gjøre korsets tegn på fotballbanen.

TEKST OG FOTO: ATLE BRISEID

En forventningsfull stemning har lagt seg over den lille grusbanen i indre Østfold. Jenter med tupert hår og gutter i Guns 'n Roses-trøyer gjør seg klar til fotballturnering. Noen sparker i grusen, andre forbereder kampsanger. Bård Eirik Hallesby Norheim står midt i flokken av konfirmanter. Tidligere på dagen har han snakket om korsets tegn, som de brasilianske fotballstjernene alltid tegner seg med før de entrer en fotballbane. Nå er det på tide å praktisere.

Disse ungdommene vil delta i nattverd, tegne seg med korsets tegn og prøve å be. De er fra en utprøvende generasjon som vil gjøre de kristne praksisene. Vi må våge å gi dem den smaken – ikke tolke i hjel alt før de får prøve. Hvis en fotballtrener hadde pratet 50 minutter om fotball på hver trening, ville ingen barn ha begynt med fotball, sier han.

FOTBALL OG UNGDOMSARBEID

Fotballturnering og konfirmantleir passer sammen som hånd i hanske for stipendiaten i praktisk teologi. Han brenner nemlig omtrent like mye for fotballaget Brann som for kristent ungdomsarbeid. De som kjenner Norheim godt, påstår at barna hans lærer Brann-sanger før de lærer salmer. Når vi først har bosatt oss utenfor paradiset (les: Bergen), må jeg jo sørge for at de får med seg det kulturelle, sier han og ler.

”Utenfor paradiset” er nærmere bestemt Blystadlia i Rælingen kommune, der kona jobber som menighetsplanter i blokklandskapet. Norheim, som vokste opp på Os utenfor Bergen, tar godt vare på patriotismen, selv om han nå er bosatt på tjukeste Østlandet. Og som de fleste mennesker med flere lidenskapelige interesser, klarer han å trekke paralleller mellom dem. For meg er fotball en smak av det beste fellesskapet, et fellesskap som også kirken kan by på. Når supporteren på 150 kilo ved siden av meg kaster seg rundt halsen på meg etter en scoring, er vi i kontakt med noe stort. Vi gir oss hen til noe som er større enn oss selv, sier han.

KIRKEN VILLE VÆRE KUL

For Norheim handler kristent ungdomsarbeid om fellesskap. På 80- og 90-tallet skulle kirken være kul og trendy. Man skulle kjøre på med show og ”mørne” ungdommen før selve budskapet kom. I dag har pendelen svingt tilbake. Da jeg vokste opp, forsøkte kirken å tilby kule fritidsaktiviteter. Det handlet om å være kulere enn fotballen, liksom. Jeg mener at man har solgt seg når det første spørsmålet er: ”hvor mange var her i dag?”. Det er tragisk når ungdom måles som en masse og ikke blir sett på som enkeltmennesker.

I oktober er han medansvarlig for konferansen ”Brant ikke våre hjerter” der nettopp bønn, bibellesing, nattverd, fellesskap og åndelig veiledning blir tatt opp som viktige elementer i ungdomsarbeidet.

Før møtte man troen mange steder; gjennom skolen, søndagsskolen eller i hjemmet. I dag er det færre som bærer med seg en opplevelse av levd tro. For dem blir kirkens konfirmasjonstid det første møtet med et trosfellesskap. Mange av konfirmanter her erfarer at det gir mening å smake på kristenlivet, be bordvers, be for hverandre og synges lovsang. Og de vil gjerne fortsette med dette etterpå. Det fordrer at vi er villige til å bruke mye tid sammen med dem. Vi må gi dem hjelp til å se at kristendommen er en del av hverdagen, sier han.

VITNET UNDER GRAND PRIX

Hans eget hjerte ble satt i brann da han som ettåring for KFUM/KFUK var med å starte Ten-Sing i Estland. Det var en opplevelse som forandret livet til storebroren som heter Hallesby til mellomnavn og har fått troen inn med morsmelken.

Det året gjenoppdaget jeg fortellingen om Jesus. Å se at andre begynte å tro, var sterke saker. Da skjønnte jeg at jeg ikke skulle bli lege. Jeg forstod at jeg kunne studere teologi – ikke fordi jeg var flink eller kristen, men fordi det var sterkt, sier han.

- Mange av konfirmanter her erfarer at det gir mening å smake på kristenlivet, be bordvers, be for hverandre og synges lovsang. Og de vil gjerne fortsette med dette etterpå. Det fordrer at vi er villige til å bruke mye tid sammen med dem, sier Bård Eirik Hallesby Norheim.

Senere reiste han tilbake til Estland som misjonær for å jobbe videre med ungdomsarbeid. Han møtte en kirke som under Sovjet-perioden hadde vært en katakombekirke, der personer som valgte å tro ofte ble fratatt muligheten til å få en høyere utdanning. Etter Sovjetunionens fall ble offentlig religionsformidling vulgarisert av utenlandske misjonærer. Det skapte utfordringer for Norheims arbeid. Vi måtte våge å innta nye arenaer uten å være invaderende. Og vi måtte tenke nøye gjennom hvilken oppmerksomhet vi skulle skape for å formidle troen, sier han.

Oppholdet i Estland ga ham også mulighet til å formidle troen gjennom hittil utenkelige kanaler. Som frontfigur i bandprosjektet ”Crux & Reverend B” deltok han nemlig i estisk Melodi Grand Prix med en sang han hadde skrevet til sin kone. Det var en skikkelig klisjéfyllt sang med masse ”I love you” og ”I need you”. Jeg skrev egentlig sangen til min kones 30-årsdag fordi jeg hadde glemt å kjøpe blomster, sier han og ler.

Men sangen førte ikke bare til at Norheim fikk sitte i ”The Green Room” og knaske nøtter sammen med de andre artistene. Da tv-folkene oppdaget at medlemmene i bandet var kristne, tok intervjuet en uventet vending. Jeg svarte på spørsmål om både skapelsen og guddommelighet. Jeg fikk faktisk vitne på direktesendt tv, sier han.

- EN FORSINKET FEMINISME

Den lille fotballturneringen på Fangekasa Misjonssenter i Aremark nærmer seg slutten. Konfirmanter går for å dusje, og Norheim reiser hjem til familiegården noen kilometer lenger ned langs svenskegrensen. Oldebarnet til Ole Hallesby har tilbrakt alle somrene på gården som den kjente MF-professoren vokste opp på.

At jeg heter Hallesby, handler kanskje om en litt forsinket feminisme. Det var nemlig min

Norheim er lidenskapelig opptatt av både kristent ungdomsarbeid og SK Brann: - For meg er fotball en smak av det beste fellesskapet, et fellesskap som også kirken kan by på, sier han.

Bestefar Helge Hallesby er en viktigere person i Bårds liv enn den mer kjente oldefaren. Hver sommer tilbringer de en uke sammen på Hallesby gård i Østfold.

mor som søkte om at jeg skulle få navnet da jeg var 11-12 år gammel. For meg er det først og fremst familiehistorie. Professorene på MF vet mye mer om Ole Hallesby enn jeg gjør, sier han.

Han kjenner likevel til mange av historiene, og kan peke ut stuen der Hallesby fikk sin omvendelse. Han husker også 100-årsjubileet for Ole Hallesbys fødsel, da 3000 mennesker besøkte gården, men det var først og fremst all isen og pølsene som brant seg fast i seksåringens minne. I dag er bestefar Helge er en viktigere person i Bårds liv enn den mer kjente oldefaren.

Men jeg deler Ole Hallesbys interesse for sammenhengen mellom tro og erfaring, sier han.

INSPIRERT AV LUTHER

Martin Luther har nok inspirert han mer. Ikke mange unge teologer har samme forhold til den gamle reformatoren som Norheim. Det er ett eller annet ved det dynamiske ved Luthers liv som jeg liker. Jeg synes det er fascinerende at en person kan ha så stor innvirkning på en hel kultur, sier han.

Det er først og fremst Luthers tanker om kirken som institusjon som tiltrekker søndagsskolelæreren, ungdomsarbeideren og doktorgradsstipendiaten Norheim. Luther brant for kirken – ikke som noe koseleg tilholdssted, men som noe ”hard core”. Kristendommen i dag er så individfokuset. Det er lett å gi Luther skylden for det, men da glemmer en fort Luthers syn på kirken som et fellesskap av mennesker som samles for å gjøre det Jesus har satt de i stand til å gjøre. Jeg måtte til Estland for å gjenoppdage kirken og kjernen i det vi holder på med, sier han.

Velkommen til feiringen av 100-årsjubileet 10.-12. oktober!

Vi takker for alle henvendelser vedrørende de forestående jubileumsmarkeringer denne høsten. Vi ser frem til fulle hus hele jubileumshelgen, og minner om at deltakere må være ute i god tid på de åpne arrangementene.

Billetter til Oslo konserthus vil bli sendt ut til alle dere som har reservert dette i god tid. Konserthuset er nå fullt i både Store sal og Lille sal, her forsvant billettene allerede før sommerferien! Vi takker for den store begeistringen og responsen så langt og ser frem til å møtes i oktober. For mer informasjon, se mf.no/jubileum.

Med vennlig hilsen
Jubileumskomiteen

Gi en jubileumsgave

Vil du være med å gi en ekstra jubileumsgave i anledning 100-årsjubileet? Du får skattefritak på gaven din dersom du oppgir fødselsnummer. Hvis du ikke bruker vedlagte giro, husk å benytte KID-nummeret som står på giroen.

Kontonummer: 3000 17 41841

Ta gjerne kontakt med Marianne Torp på tlf: 22 59 05 50 eller epost: marianne.torp@mf.no

Hjertelig takk for dine gaver, bønner og engasjement. Vi er avhengig av gode medhjelpere for å få utført "MF-oppgaven"!

Uteksaminerte våren 2008

Bachelor i Kultur- og samfunnsfag, spesialisering Ungdom, Kultur og Tro: Ingrid Almås, Jane Christin Siewartz Dahl, Maria Charlotte Monstad Espedal, Torunn Stavik Karlsen, Eivind Mollestad Nilsen, Elin Rasmussen, **Bachelor i KRL:** Leif Arne Løhaugen, Steinar Sødal, **Cand. theol.:** Aleksander Johan Midtbøe Gullaksen, Åse Maria Schmidt Haugstad, Jo Hedberg, Hallvard Nordbø Jørgensen, Ragnhild Kristensen, Roger Arnold Marchen, Monika Olsen, Øyvind Remmen, Tomas Mjelde Røsbak, Eldrid Eide Røyneberg, Ole Kristian Sand, Jørgen Indergård Setran, Maren Flotve Tischendorf, Eivind Bendik Aadland Vollebæk, Steinar Våge, Espen Aarseth, **Master i kristendomskunnskap:** Birger Flak, Svein Aksel Nakkestad, Ingrid Stene, **Master i kirkelig undervisning:** Siri Kolberg, Åshild Rosnes Moen, **Master i teologi:** Jon-Erik Bråthen, Håvard Haugland, Per André Rønsen, Anne Margrethe Ree Sunde, Thor Bernard Tobiassen, Annlaug Vegge, **Master i diakoni:** Trygve Bergland, **Erfaringsbasert master i kristendomskunnskap:** May Britt Esse Berge, Elisabeth Brun, Anne Carlsen, Mikal Hombie, Kari Minde, Liv Gullaksen Strømsvåg, Kari Wærsted Tandberg, **Master i of Philosophy in Religious Education:** Wenjuan Wang, Yunhua Zhai, **Master of Philosophy in Theology:** Kibreab Benti Gudeta, **Praktisk teologisk eksamen:** Marie Elisabeth Mjaaland, Christine Waanders, Marianne Uri Øverland,

Alumni – 25 år

Praktikumskullet fra 1983 feiret sitt jubileum i begynnelsen av juni. Dagen startet med å delta på fellesandakten ved MF. Deretter ble det forfriskninger, orienteringer, forelesning ved biskop Olav Skjevesland og omvisning på MF.

Fra venstre, stående: Kjell Arne Morland, Erik Blomstrøm, Arne Bernt Håkonseth, Leif Thore Mikkelsen, Trond Løberg, Knut Bjune, Arne Dag Kvamsøe, Kjell Hallvard Flø, Anne-Marie Sandve, Øyvind Kvarstein, Karl Hjelmeland, Gro Haaversen Barth, Svein Arne Theodorsen, Olav Skjevesland, Rune Doksrød, Øystein Reinhardtsen, Sigurd Bakke, Hans Jacob Finstad og Knut Hermstad. Fra venstre, sittende: Kyrre Kolvik, Eilert L. Rostrup, Jens Dale, Erik Mathisen, Geir Kåre Torgersen.

GUDSRIKELEIK

Forteljar-Anne har augo festa på det ho har i handa, og ikkje på barna. Eselet er handscore og godt å halde i. Barneblikka blir dregne inn i historia og indre bilde oppstår.

Gudsrikeleiken skjer i eit spesialinnreidd rom hvor rammene er faste og trygge. Leikene har samanheng med forteljingane barna høyrer og mens dei leiker i ro tenkjer dei i sitt eige tempo.

TEKST: MARIT RASTEN
FOTO: TRYGVE SCHØNFELDER

Dei sit i ein sirkel, på grøne puter. Når pedagogen i kyrkjelyden Anne L. Kaldestad løftar hovudet og ser på førskulebarna, spør ho med låg stemme: Eg undrar på ... kva likte du best i denne forteljinga? Og fire-femåringane svarar. Ikkje høgt og freidig, men etter å ha tenkt seg litt om.

-Då kan samtalen ta heilt andre vegar enn eg har tenkt meg, smiler pedagogen. Men i romet, som er spesialinnreidd til Gudsrikeleiken, er rammene faste og trygge. Barna får lov til å tenkje i sitt eige tempo, og på eigen måte. Finne sitt språk. Leiken er arbeidsreiskapen barna har, og når den vesle samtalen er over, får dei éin etter éin velje kva dei vil leike vidare med. Leikar frå forteljingane som blir brukte – frå Det nye og Det gamle testamente, likningar og liturgiske forteljingar – eller leik med formingsmateriale. Alt har sin faste plass. Alt er vakkert og gjennomtenkt.

På golvteppet ber små kne vekta av ein ivrig kropp. Tilpassa krakkar rundt bordet sørgjer for at fingrar og hovud lett kan jobbe parallelt. Nye samtalar oppstår.

Den vesle jenta har valt å leike med ei lita skattkiste. Oppi den ligg bitte, bittesmå sennepsfrø. Jenta hugsar den forteljinga. Strålande for-

nøgd puttar ho ein fingertupp med frø i munnen og utbryt ”no har eg alt inni meg!” Snakk om Gudsrikeleik. I USA, der opplegget kjem frå, blir det kalla Godly Play. Utviklinga av Gudsrikeleiken i Noreg er ein del av trusopplæringsprosjektet i Bjørgvin bispedøme.

Anne L. Kaldestad i Fjell kyrkjelyd på Sotra har jobba seg inn i Gudsrikeleiken gjennom fire år no. Ho seier det slik, fordi dette er ein spesiell metodikk som krev kursing og spesialmateriale, sjølv om konseptet ved første augnekast kan verke enkelt. Det er ein mogningsmetodikk som ein ikkje kan ta lett på. Anne Kaldestad er då heller ikkje redd for å seie at desse åra har gjort noko med både henne sjølv og trua.

Femåringane i Fjell kyrkjelyd vil få tilbod om ein Gudsrikeleik-dag som eit trusopplæringstiltak. Men det er ikkje berre fire-femåringar som har utbytte av dette. Denne kreative og fantasifulle tilnærminga til trua kan også nyttast for ungdom, og alle meningssøkjande som verdset ei open og oppdagande tilnærming.

-Dessutan er Den Heilage Ande på jobb her i dette rommet, legg Kaldestad til – med eit trygt smil.

– Enno ei jente er engasjert av det vesle sennepsfrøet som kan vekse til store greiner. Ho tittar opp på veggen. Til bildet av Jesus, med opne armar. Og smilar. -Sjå, han har armar som eit tre!

Se. www.GodlyPlay.org, www.godlyplay-materialien.de

ANDAKT «TAKK»

TEKST: IDUN STRØM SEFLAND
ILLUSTRASJON: ATLE HANSSON

Takk Gud for supporterne!

De som heier entusiastisk, også når det er en lang og slitsom vei igjen mot mål. De som våger å elske en neste, og som tar ordene på alvor om ikke å dømme så kjapt. De som stadig gjør ting mot andre som man kunne trenge at noen hadde gjort mot en selv.

Takk Gud for vandrerne!

De som går langt for å finne en som har gått seg bort. De som tar med seg noen dit de skal. De som langs veien raust gir videre til alle de møter av det de selv har fått.

Takk Gud for byggerne!

De som med krefter og kunnskap bruker alt de er og har for å bygge et rike som er annerledes. De som langsomt og noen ganger usynlig snekrer gulv og vegger i stødige livshus som ingen kan rive ned. De som bruker ulike verktøy og ulike materialer, og vet verdien av en skikkelig grunnmur.

Takk Gud for gartnerne!

De som sår, vanner og passer på, så frø vokser og blir sterke trær under himmelen. De som skjønner seg på god jord, og som ser spennende muligheter som ingen andre legger merke til. De som lever livene sine sånn at Ordet blir menneske igjen og igjen.

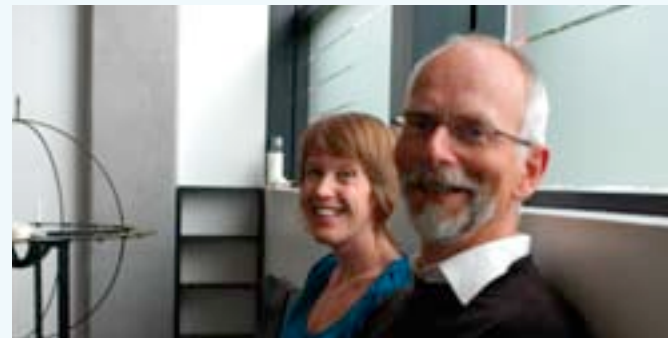
Takk Gud for trøsterne!

De som ikke er bekymret for morgendagen, og som smitter sin trygghet over på andre. De som orker å være tilstede med stille bønn og varm omsorg når det trengs. De som finner sin egen trøst hos Han som har oversikt over milliarder av hårstrå.

***Jeg lukker øynene og ser
supportere, vandrere, byggere, gartnerne og trøstere.
Takk Gud for dem.
For uten dem vet jeg ikke hvor jeg ville vært.
Så tusen takk,
Gud.***

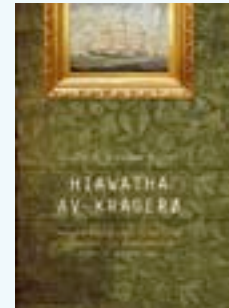
FORSKNING AKTUELT

Prosjektet Menighetsutvikling i folkekirken

Mf.no har tidligere omtalt forskningsprosjektet "Menighetsutvikling i folkekirken" som nylig er etablert med støtte fra Opplysningsvesenets fond. Målet for prosjektet er å bidra til premisser og metoder for menighetsutvikling i en folkekirkelig kontekst, gjennom å utvikle et verktøy for menighetsanalyse. Prosjektet gjennomføres i samarbeid med Kirkerådet og Stiftelsen Kirkeforskning (KIFO). Erling Birkedal (tidl. IKO) og Turid Skorpe Lannem (tidl. KIFO) er ansatt på prosjektet, som ledes av Harald Hegstad. - Vi er motiverte til å sette i gang prosjektet, sier forsker og prosjektmedarbeider Erling Birkedal. Det første semesteret vil i all hovedsak gå med til å arbeide med teoretiske premisser for prosjektet og å starte arbeidet med å finne frem til tjenlige analyseverktøy. Vi vil etablere en referansegruppe med representanter fra mange ulike institusjoner og organer som er opptatt av menighetsutvikling i folkekirken. Vi vil også oppdatere tidligere kontakter og etablere nye kontakter ved ulike institusjoner i Danmark, Sverige og USA. Vi er åpne for innspill og kontakt med både enkeltpersoner og menigheter som er engasjert i denne saken. Kontakt oss på e-post: erling.birkedal@mf.no

Ny bok: Hiawatha av Kragerø

Hva er det som gjør at Sjømannskirken, Den norske kirke i utlandet, har sånn medvind i seilene? Finnes det trekk ved Sjømannskirkens modell som har truffet noe grunnleggende ved det å være kirke og som kan ha overføringsverdi til norske forhold? Hallvard Mosdøl inviterer oss til å få del i et av de største under i nyere norsk kirkehistorie: Hvordan Den norske kirke i utlandet har bidratt til å senke kirkens dørterskel og løfte dens himling for å kunne gi frihet for gjestene og dekke bord med tilstrekkelig av den reisekost som bare Gud og menneskelig fellesskap kan gi, skriver presten Per Arne Dahl i forordet. Boka tar utgangspunkt i samtaler med hjemvendte sjømannsprester. (Verbum forlag)

Forsker I, dr. philos Håkon Lorentzen

Institutt for Samfunnsforskning, er tilsatt som professor II i samfunnsfag ved Det teologiske Menighetsfakultet. Lorentzen har særlig forsket på frivillighet i det norske samfunnet, og har senest deltatt i evalueringen av trosopplæringsreformen.

Collegium Confessionis etableres

Collegium Confessionis er et internasjonalt fellesskap av fagfolk som arbeider med kirkelige bekjennelser. Kjell Olav Sannes (MF) er initiativtaker til kollegiet sammen med Peder Nørgaard-Højen fra Universitetet i København. Fellesskapet skal etableres i forbindelse med en workshop på Menighetsfakultetet den 2.-5. oktober. Her skal fagfolkene gjøre seg bedre kjent med det som foregår innen dette forskningsfeltet i Norden. Fredag 3. oktober kl. 10.15-12.00 inviterer kollegiet til åpne foredrag på MF ved Peder Nørgaard-Højen og Robert Kolb (St. Louis, USA) om bekjennelsen og dens betydning i dag. Her har interesserte en mulighet til å stifte bekjentskap med aktuelle synspunkter innen dette feltet.

Barack Obamas retorikk

Barack Obama blir av nesten alle kommentatorer sett på som en stor taler. Hvorfor er han en så god retoriker? Uavhengig av hva man måtte mene om hans politiske budskap, er hans retoriske evner betraktet som helt ekstraordinære. Men hva er retorikk? Handler det bare om et mystisk talent, eller er det noe som kan læres? Hva er det Barack Obama egentlig gjør? Praktikumsrektor Halvor Nordhaug tar for seg en av Obamas taler for tilhengere i Chicago på "supertirsdagen" 5. februar. Les hele kronikken på mf.no (Foto: barackobama.com)

Nordisk Luther-nettverk

Fra 18.-20. september er Vidar L. Haanes og MF vertskap for det nordiske nettverket for Luther-forskning. Tema vil være Luthers prekener, samt Luther og Paulus. Lørdag 20. september fra kl. 10.00 holdes følgende åpne forelesninger: Kirsten Busch Nielsen (København): "Luther and Bonhoeffer – reception in Scandinavia". Marius Timmann Mjaaland (Oslo): "The Identity of the 'I'. Schürmann on the Origin and Topology of Self-Consciousness in Luther". Vidar L. Haanes: "Luther-resepsjonen i Norge".

Doktordisputas: Helje Kringlebotn Sødal

Sødal disputerte den 19.- 20. juni 2008 med avhandlingen "Mod Strømmen" - i tiden. J.C. Heuch og kulturen". Det ble holdt prøveforelesning over oppgitt emne: "Biografi som metode i historisk forskning" og prøveforelesningen over selvvalgt emne: "Victor, not victim". Håpsretorikk hos Joel Osteen. Første opponent: professor dr.philos. Arne Bugge Amundsen, Oslo. Annen opponent: førsteamanuensis dr.theol. Ingunn Folkestad Breistein, Kristiansand. Tredje medlem av bedømmelseskomiteen: professor dr.theol. Oskar Skarsaune.

Flere bokutgivelser

Evalueringen av trosopplæringsreformen er utgitt på Fagbokforlaget: Otto Hauglin, Håkon Lorentzen og Sverre D. Mogstad (Red.): "Kunnskap, opplevelse og tilhørighet". Lars Østnor har gitt ut en bok på Springer forlag i Tyskland med tittelen "Stem cells, human embryos and ethics: interdisciplinary perspectives". Professor Torleiv Austad har utgitt to bøker siden sist, den ene heter "Tolkning av kristen tro. Metodespørsmål i systematisk teologi" og er kommet på Høyskoleforlaget. Den andre heter "Gud møter oss: artikler om bønn og gudsbilde" utgitt på Akademia forlag. Kjetil Fretheims avhandling "Rights and Riches. Exploring the Moral Discourse of Norwegian Development Aid" er utgitt på Peter Lang Verlag i serien "European University Studies".

MITT FUNN "TWEENS"

TEKST: MARIE KVALBEIN, TIDLIGERE MASTERSTUDENT
ILLUSTRASJONSFOTO: SXC.HU

I vår arbeidet jeg med en masteravhandling om "tweens". "Tweens" er ikke bare barn og heller ikke ungdommer. De er midt i mellom, derfor kalles de "Betweens" eller "Tweens". Det er ulike meninger om hvor stort alderssprang som faller inn under dette begrepet. Noen regner med aldersgruppen 8-12 år, mens andre strekker det helt til 14-15 års-alderen. Jeg valgte å ha aldersgruppen 10-13 år som min målgruppe.

I kirkelig sammenheng er dette en aldersgruppe som noen ganger kan falle litt utenfor. De synes ofte at barnarbeidet blir for barnslig samtidig som de er for unge for ungdomsarbeidet. Dersom man bruker tid sammen med dem, oppdager man fort at 10-13 åringers livssituasjon har endret seg mye de siste 10-15 årene. En lett synlig forskjell er deres bruk av mobiltelefon og internett der særlig spill og «chatting» er populært. «Tweens» kan beskrives som nå-generasjonen. De forventer noe skal skje til enhver tid, og de sansebombes ustanselig med inntrykk fra data- og TV skjermen. Det er altså mye mer enn familie og nærmiljø som påvirker dem.

«Tweens» er den generasjonen av barn og unge som er de største materialistene i forhold til tidligere generasjoner. Å leve i et av verdens rikeste land med mange materielle goder har en bakside. Det kan være lett å oppfatte verden som materiell og heller definere seg selv ut fra det materielle, enn fra menneskelige verdier. I en tid der relasjonene er skjørere og in-

dividualismen råder, prøver det kommersielle markedet å innbille oss at produkter kan erstatte menneskelige relasjoner.«Tweens» har blitt en kjøpesterk gruppe som markeds-kref-tene vet å utnytte. De har ganske mye penger selv, og de har også stor innflytelse på hva foreldrene kjøper. Jeg synes det er interessant og urovekkende å se at det har skjedd en rolleendring der «Tweens» trer inn i rollen som forbrukere, som tidligere var forbeholdt voksne. Presset om å være pen, vellykket og sexy har nådd denne aldersgruppen. De har stor kunnskap om merkeklær og hva som er inn og ut. Blant jentene starter sminkepresset stadig tidligere. For de som ikke henger med kan det få store negative konsekvenser.

Mange «tweens» vokser opp i hjem med brutte relasjoner, og mangel på god voksenkontakt. Mitt håp er at kirken kan være et sted der "tweens" møter trygge voksne som viser dem at deres verdi ikke bunner i hvor vellykket de er, og som tar seg tid til å være deres medvandrere.

KRONIKK SMAKE OG KJENNE

Dagens barn og unge har en mindre rasjonell tilnærming til religion enn generasjonene før dem. Barn og unge smaker og prøver det de blir invitert inn i av religiøs og rituell praksis før de vet hva og hvorfor. De er utforskende og smaker og kjenner først og vurderer deretter.

TEKST: HEID LEGANGER-KROGSTAD, FØRSTEAMANUENSIS VED MF.
FOTO: TORSTEIN IHLE

”Hvis du ikke har prøvd, kan du ikke vite,” er et utsagn som går mye igjen. På grunnlag av erfaring kan de bestemme om dette er noe for dem eller ei. Deres tilnærming er: Passer dette for meg? Gjør religion livet rikere? eller ’What’s in it for me?’ Den religiøse nysgjerrigheten er stor, og tidligere generasjoners religiøse sjanse eller bluferdighet er det lite av. Barn og unge i dag skaper og deltar i religiøse ritualer i tilknytning til begivenheter, ulykker, krise og sorg på sine egne måter. De skaper uttrykksformer og utpeker steder, gjerne i det offentlige rom der de kan uttrykke sin sorg, takk, ønsker, tro og tilbedelse. De går sammen i fellesskap og handler i fellesskap.

Hvor kommer denne endrede holdningen til religion fra? Jeg ser flere parallelle kilder til endring: Det flerreligiøse samfunn gir religion en langt mer synlig plass i det offentlige rom og i familien. Velstanden har ført til større rom for årstidsmarkeringer og feiring, pynting og gjennom dette økt forståelse for bruk

av symboler, riter og tradisjoner. Media forholder seg til en global verden og således til religionsmangfold. Hypotesen om at en opplyst verden er en religionsfri verden, sekulariseringshypotesen, har slått feil og media har erkjent det. Enten journalistene arbeider med politikk, økonomi, samfunn, hjem og familie, kultur eller kommunikasjon må de i dag forholde seg til religion og religiøse forskjeller. Dette har de lært å forholde seg relativt uanstrengt til i løpet av relativt kort tid selv om kristendom og kirke fortsatt ansees for å være en særegen sektor med relevans for et mindretall i befolkningen. Dette vil måtte endre seg relativt raskt. Åpenhet for nye impulser må gå hånd i hånd med akseptasjon av det gamle og prøvde. KRL-faget, fra i høst RLE (Religion, livssyn og etikk), preger og har gjennom det siste tiår preget alle norske barn og unges holdning til religion. KRL-generasjonen har lært at religion er alminnelig, religiøst mangfold er uendelig, mennesker er grunnleggende meningssøkende og at religiøs praksis er en del av de fleste menneskers daglige liv. De har lært å kommunisere om religiøse spørsmål på en saklig og likeverdig måte. Den postmoderne verden med mange ulike tilnærminger til kunnskap og ulike verdensforståelser, begrenser vestlige rasjonelle vitenskapers ambisjoner om å ha monopol på sannheten. Barn

og unge beveger seg inn og ut av mange verdener og forventer ikke at de ulike verdenene skal forstås med samme språk eller logikk.

De er opplevelsessøkende og har et uendelig tilbud av opplevelsesparker, digitale spill, filmer, TV og dataprogrammer som krever at den unge lærer og forstår logikken og tilpasser seg kravene som stilles innenfor hvert konsept. De lever i en verden full av valg og muligheter og orienterer seg i denne ved hjelp av prøve- og feilemetoden. Det gis stadig nye muligheter, nye ”liv” og nye sjanser. Det er sjelden valgene deres innen denne lekeverden er fatale og finite, nei, her kan alt slettes og prøves på nytt. Slik lærer de at valg i den virkelige verden tas på bakgrunn av erfaring og ikke forut for erfaring på grunnlag av teoretisk tilegnet kunnskap. Barn og unge vil ikke bli plassert på kirkens ”venterom” – der det gis teoretisk innføring og forberedelse til kirkelig praksis til de blir store nok, blir stille nok, forstår nok og kan oppføre seg i kirkerommet. Nei, de vil smake og kjenne – for å finne ut hva som har verdi og hva som ikke har det. Skal kirken gi dem det de spør etter bare fordi de spør, fordi det passer med dagens krav – eller har kirken en selvstendig tenkning rundt dette? Hvordan sikrer vi at ”smake- og kjenne- metoden” barn foretrekker, blir informert

praksis? Hvordan sikrer vi at barna får en gradvis forståelse av ritenes hensikt og mening? Hvordan sikrer vi et genuint kjennskap til Jesus Kristus? Er det noe i teologien som tilsier tilbakeholdenhet fra kirkens side når det gjelder å slippe barna til i kirkens rom? Disse spørsmålene er aktualisert gjennom trosopplæringsreformen og den barne- og ungdomsteologi som er utviklet.

Trosopplæringsprosjektet har valgt navnet: *Størst av alt* med henvisning til:

STØRST AV ALT ER BARNET:

En gang disiplene kranglet om å være størst tok Jesus et lite barn og stilte det midt iblant dem, la armene om det og sa til dem: ”Den som tar imot dette barnet i mitt navn, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot han som har sendt meg. For den som er den minste av dere alle, han er stor.” Luk. 9,48.

Og samtidig med henvisning til: *”Så blir de stående, disse tre: Tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten.”* 1. Kor. 13,13.

Navnet gir dermed både et signal om synet på målgruppen og om verdibasis og metode. Om målgruppen skriver trosopplæringssekretariatet: ”Kirkens arbeid skal kjennetegnes av dette synet på barnet og den unge. De er ikke morgendagens kirke. De er dagens kirke.” Teologisk forstått blir barn medlemmer av det kirkelige fellesskap gjennom dåpen og er fullverdige medlemmer fra da av og bør få konsekvenser for kirkens praksis.

Trosopplæringsforsøket har vist hva barn og unge ønsker når de får utfolde seg. Den har også vist at det er få begrensninger for hva de kan mestre av gudstjenestelige og andre oppgaver når de får tilstrekkelig spillerom og kvalifisert veiledning og oppfølging. Gjen-

nom å tilføre arbeidsprosessen tilstrekkelig kunnskap og erfaring, skal veiledningen bidra til at de unge ikke forstrekker seg og besørge at deltakelsen gir opplevelse av mestring. Barn og unge griper det religiøse intuitivt og utforsker det. De voksne erfarer oftest at barns og unges deltakelse er forfriskende på flere måter: Det gir håp, det vitner om liv, språket blir kjappere og mer direkte, uttrykksformene mer varierte og inkluderer bevegelse, musikk og bilde, de går tettere på levd liv og de formulerer seg poengtert. Mange av dagens unge har mye levd liv å øse av i denne sammenheng. De har høstet erfaringer i et tempo voksegenerasjonen er ganske ukjent med og som slett ikke alltid er noe å misunne dem. De vet de trenger Gud og skaffer seg gradvis innsikt i treenighetsmysteriet.

Har vi for tiden et naivt romantisk syn på barns deltakelse? Hva med alle de andre deltakerne sine behov? Hva med de voksnes behov for en stille og meditativ stund og mer solid opplæring? Jesus lærer oss at når det gjelder tro, er barnet vårt forbilde ”uten at dere vender om og blir som barn” (Matt 18,3). Da må barnets medvirkning under ordinære gudstjenester være helt naturlig, og de voksnes meditative og kunnskapsmessige utfordrende lærestundene forskyves til andre aktiviteter som bibeltimer, temakvelder, bønnesamvær og samtalegrupper. Mange ønsker seg åpne kirker for bønn, lystenning og en stille stund midt i uka.

Barn og unges plass er midt i kirken. Våger vi å la dem smake og kjenne? Greier de voksne å være tilgjengelig for å gi veiledning, kunnskap og erfaring når de har bruk for den? De etter spør og undersøker mange kilder når nysgjerrigheten er vakt. De har sine egne læringsstrategier, og de kan samarbeide. Barn og unge er dagens kirke.

ETTER OG VIDERE- UTDANNING

BRANT IKKE VÅRE HJERTER...
(LUK 24,32)

EN FAGKONFERANSE OM
UNGDOM, KULTUR OG TRO.

22.-24 oktober 2008
Sted: Menighetsfakultetet, Oslo.

Konferansen vil bla. ta opp følgende tema:

- Hva er det som gjør at tro blir en avgjørende og meningsfull faktor i unge menneskers liv? (med særlig fokus på 15-19 årsfasen)
- Hvilke praksiser skal kirkens ungdomsarbeid i Norge 2008 ha som sine kjernepraksiser? Er det slik at noen praksiser er mer avgjørende enn andre? Hvorfor er det slik?
- Hvordan skal teologien samspille med ungdomskulturens interesse for riter og praksiser?
- På hvilken måte skal kirkens endrede rolle i samfunnet påvirke måten vi tenker om kristent ungdomsarbeid?
- Hvordan skal kirken tenke teologisk og arbeide praktisk med rekruttering og oppfølging av frivillige medarbeidere i ungdomsarbeidet?

HOVEDFOREDRAGSHOLDERE

Roland Martinson er professor for ”Children, Youth and Family Ministry” ved St.Paul Lutheran Seminary i Minneapolis i USA.
Bård Eirik Hallesby Norheim er stipendiat i praktisk teologi ved MF. Astrid Sandsmark er universitetslektor i praktisk teologi ved MF.

KONTAKTPERSONER FOR KONFERANSEN

Hildegun Høeg: Organisasjonskonsulent.
Epost: Hildegun.H.Hoeg@mf.no
T: 22 59 05 21
Astrid Sandsmark: Programansvarlig for Bachelor i Ungdom, kultur og tro ved MF.
Epost: astrid.sandsmark@mf.no
T: 22 59 05 78

Les mer om påmelding og program på mf.no

Ønsker du innsikt i ungdoms gudstro?

Erling Birkedal

”Kanskje jeg tror på en gud, men ...”

Ut fra forskning på de samme ungdommene over mange år forteller denne boka om utvikling i gudstro hos unge fra 13 til 25 år. Boka gir innsikt i hvordan unge tenker og tror, og kan være til hjelp for bedre å kommunisere med de unge. **Kr 258,-**

Se flere nyheter på www.iko-forlaget.no
Tlf. 22 59 53 00 Faks 22 59 53 01
E-post ordre@iko.no

NYHET

STUDENTRÅDSLEDEREN SHOWKONFIRMASJON VERSUS BØNNEMØTE

Jeg ble spurt om jeg kunne skrive noe om den nye retningen vi ser i dagens ungdomsarbeid til dette nummer av Lys og liv. Noe jeg satte stor pris på. Dette er et viktig tema som må tas på alvor. For tiden forandrer seg.

TEKST: JAN EINAR HALS, STUDENTRÅDSLEDER
ILLUSTRASJONSFOTO: SXC.HU

Jeg har selv gjennom frivillig arbeid og praksis fra UKT her på MF vært involvert i konfirmasjonsarbeid i flere menigheter. Flere av disse har vært det jeg liker å kalle showkonfirmasjon. Dette går stort sett ut på at man bruker all sin tid og innsats på å sørge for at konfirmantene til enhver tid er underholdt. Gjerne på bekostning av konfirmasjonens egentlige formål. Et eksempel jeg har opplevd er en konfirmantkickoff den første konfirmanttimen, hvor man brukte to timer på leker, standup-show og videofilmer. Jeg ble spurt om å snakke to minutter om skapelsen. Det er ikke så lett å forklare skapelsen på to minutter. Spesielt ikke når en sur fordi store høyttalere gis mer fokus enn det som teller, fortellingen om Jesus.

I en annen menighet var jeg med på å ha konfirmantundervisning hvor ingenting lå klart før vi begynte. Da spurte vi konfirman-

tene om hva de ville gjøre i konfirmanttimen. De svarte de ville lære mer om Jesus og kristendommen. Det er ikke helt utenkelig at konfirmantene som fikk servert et gedigent show ville svart annerledes, hvis de fikk muligheten til det.

Vi som kirke må ta på alvor at ungdommer som velger og confirmere seg faktisk har valgt det. I den tid vi er inne i er autenticitet og integritet verdier som står høyt i ungdommenes verdisett. Da nytter det ikke å snike kirkens budskap inn bak komikk og høy lyd. Vi må ta vårt oppdrag på alvor. "Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp den til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn."

Ta konfirmasjonen på alvor. Ungdommene fortjener det.

HVOR BLE DE AV?

Vi møter tidligere MF-student Elisabeth Hermstad Løvlien

ELISABETH HERMSTAD LØVLIE
TITTEL/YRKE: Feltprest
ALDER: 29 år
UTDANNING: Teologisk embetseksamen
AKTUELL: Nylig kommet hjem fra opphold i Afghanistan

HVA VILLE DU BLI DA DU VAR LITEN?
- Mitt store mål i livet var å bli politi. Det var drømmen siden så lenge jeg kan huske. Men i påvente av å bli gammel nok til å kunne søke på politihøyskolen bestemte jeg meg for å ta kristendom grunnfag ved Menighetsfakultetet. Der vokste tanken på å bli prest frem. Tilslutt hadde lysten til å bli politi forsvunnet helt og det eneste jeg kunne tenke meg å bli var prest.

HVORFOR, OG HVORDAN BEGYNTE DU I FORSVARET?
- Min far var sjøforsvarsprest på Hysnes for en periode og det var alle hans historier om tiden på Hysnes som gav meg lysten til å gå inn i forsvaret. Da jeg nærmet meg slutten av teologistudiet, og tanken om hvor jeg

skulle søke jobb ble en realitet, tok jeg en telefon til Feltprostens kontor på Akershus Festning og spurte om de trengte meg. Det gjorde de, og i januar 2006 reiste jeg til Bergen for å begynne verneplikten min på Haakonsvern orlogsstasjon.

HVEM VILLE DU INVITER TIL MIDDAG, OG HVA VILLE DERE PRATET OM?
- Jeg hadde hatt lyst til å invitere Anne-Kath Hærland til middag. Jeg synes hun er utrolig tøff. Hun gir blanke i alle koder som gjelder for kvinner. Hun bryr seg ikke om at damer skal være søte, snille og ikke være frekke i kjeften. Jeg ville prøvd å få henne ned til Afghanistan med en av sine forestillinger.

HVILKEN STILLING SKULLE DU ØNSKE DU HADDE, OG HVA VILLE DU GJORT?
- Akkurat nå trives jeg kjempe godt i den stillingen jeg har. Tjenesten i Afghanistan er noe av det mest interessante og meningsfulle jeg har gjort i hele mitt liv.

Rekordhøye søkertall til diakoni og kirkelig undervisning

(mf.no) - Aldri før har så mange studenter søkt seg til studier innen kirkelig undervisning og diakoni. Tallene viser så langt at MF går mot rekordhøye søkertall innenfor studier som tidligere har slitt med rekrutteringen. Også begynnerstudiene i teologi har en økning på 10-15% prosent i år.

FAKTA

Antall søkere per 03.06.2008:
(tall fra året før i parentes)
Master i kirkelig undervisning:..... 12 (6)
Master i diakoni:..... 21 (16)

DET TEOLOGISKE
MENIGHETSAKULTET

ÅPNE FAGDAGER OM ÅNDELIG VEILEDNING

**22.-23. SEPTEMBER 2008
KL.10.30-15.00 DET TEOLOGISKE
MENIGHETSAKULTET (MF), AUD. 2.**

Hovedforedrag ved redaktør Mikael Löwegren
Mandag: "En todo amar y servir" (I alt å elske og tjene) – grunnmønsteret i ignatiansk veiledning
Tirsdag: "Luther versus Ignatius" – sammenheng, samsyn og spenninger. **Mikael Löwegren** er prest i Svenska kyrkan. Han har i mange år vært en av Magnus Malms nærmeste medarbeidere.

I tillegg blir det forelesninger av prof. **Leif Gunnar Engedal:** "Religionspsykologisk blikk på Ignatius' program for åndelig veiledning" og uni-

versitetslektor **Hanne Birgitte S. Tveito:** "Når den opphøyde bøyer seg ned / når den allmektige blir avmektig".

PRIS OG PÅMELDING
Kursavgift (inkl. to lunsj) kr. 600,- ved påmelding innen 1.september. – og kr. 800,- etter dette. Betales Menighetsfakultetet, kto. 3000 17 41868. Merk giroen: AVL prosjekt 35030.

KONTAKTPERSON
Ta kontakt med Pirjo Krabye,
E: Pirjo.Krabye@mf.no eller T: 22 59 05 70
Arr. Kompetanserådet v/Presteforeningen og MF.

CLAIBORNE INSPIRERTE OG UTFORDRET

Shane Claiborne er aktuell med en norsk oversettelse av boken "The Irresistible Revolution – Living As An Ordinary Radical". I sommer inspirerte han studenter på MF ved å fortelle om sine egne, radikale livsvalg.

Jeg har lært mer i tårene til hjemløse enn i noen teoretisk teologibok, sa den amerikanske kristen-aktivisten Shane Claiborne da han besøkte MF.

TEKST OG FOTO: ATLE BRISEID

Fra sitt tilholdssted blant hjemløse og fattige i Philadelphia har den hengslete amerikaneren med rastaflettene blitt en innflytelsesrik stemme i amerikansk kristendom. Auditoriet var derfor fylt til randen da Claiborne besøkte Menighetsfakultetet.

- Jeg er forsiktig med å fortelle folk hvordan de skal leve sitt liv – jeg har nok med mitt eget. Vi er alle blitt kalt til å gjøre radikale valg, og vi kan gjøre det på forskjellige måter, sa da han ble spurt om hvordan vanlig familieliv kan kombineres med en radikal, kristen livsstil.

Claiborne benyttet i stedet anledningen til å fortelle om sine egne valg. Etter en tradisjonell, kristen oppvekst i Tennessee, midt i USAs bibelbelte, flyttet han til Philadelphia for å studere. Der ble han raskt innlemmet i sosialt arbeid i deler av byen som er preget av fattigdom, arbeidsløshet, narkotika og vold. Han måtte for alvor tenke gjennom hva slags kristendom han ville praktisere da en katolsk menighet i bydelen ville kaste ut hjemløse kvinner og barn som hadde søkt tilflukt i en gammel kirke. Claiborne kastet seg inn i kampen og sørget for at de hjemløse fikk fortsette å bo der.

- Vi må slutte å beklage oss over den kirka vi tilhører og i stedet begynne å være den kirka vi vil ha, sa han.

STUDIEBESØK HOS MODER THERESA

Claiborne bestemte seg for å følge Jesu eksempel og leve evangeliet. Han ringte moder Theresa midt på natten og spurte om det var mu-

lig å komme på besøk. Kom igjen, svarte nonnen. Opplevelsene i Calcutta satte dype spor i den unge amerikaneren. Da han spurte moder Theresa om hvordan han burde bruke sitt liv, svarte hun:

- Calcutta er over alt. Finn ditt Calcutta.

Claiborne fant sitt Calcutta blant de hjemløse i Philadelphia, der han sammen med andre kristne radikale grunnla det alternative samfunnet Potter Street Community. De lever i enkle kår, men med stor kjærlighet. Visjonen er "Å elske Gud. Å elske mennesker. Å følge Jesus."

- Mange som ser det vi gjør, tror det handler om forsakelse. De vet ikke hva de prater om! Ikke i det hele tatt, sa han.

Claiborne handler lokalt, men han tenker globalt. Da USA gikk inn med militær makt i Irak, reiste han til Bagdad for å vise solidaritet med folket i den irakiske hovedstaden. I flere uker levde han i byen mens bombene truet.

- Vi kan bare gjøre små ting, men vi kan gjøre det med stor kjærlighet, sa han og sisterte sitt forbilde fra Calcutta.

AKTUELL MED NY BOK

Som forfatter og foredragsholder fremmer han sitt syn om at budskapet om at Guds rike handler om sosial rettferdighet og omsorg for medmennesker. Han er også kritisk til materialismen som preger kristendommen i vesten. I sommer fikk både studentene ved MF og deltakerne på Korsvei høre hans budskap. Andre interesserte, kan skaffe seg den norske oversettelse av boken "The Irresistible Revolution – Living As An Ordinary Radical", som gis ut på Prokla Forlag.

Studieutgaven er en kilde til kunnskap og en støtte til mer kvalifisert og selvstendig forståelse av bibeltekstene. Et nyttig og inspirerende verktøy både for studenter og interesserte bibellesere!

Det nye testamentet Studieutgave

Boken inneholder både bokmål og nynorsk bibeltekst. Til teksten finner du tallrike kryssreferanser og fyldige kommentarer til saksforhold, sentrale begreper, språklige problemer, tekstvarianter og liknende. Den inneholder også en innledning til de enkelte skriftene i NT og en innholdsrik oppslagsdel med ordforklaringer, registre, kronologiske oversikter og kart.

**Et nytt og unikt
hjelpemiddel!**

nyhet

Pris kr 398,-

«Alle som er interessert i den historiske bakgrunnen for skriftene, eller i hva som kjennetegner de ulike evangeliene, eller som har lurt på betydningen av enkelte ord og uttrykk, finner svarene her.»

Halvor Moxnes
professor i Det nye testamentet

Bibelselskapet

www.bibelbok.no

FOLK

TEKST OG FOTO: MARIANNE TORP

Personalnytt

Eirin Hoel Hauge vikarierer som studieveileder fra 1. august 2008. **Geir Hansen** tiltrer som universitetslektor i liturgikk/praktisk teologi 1. august 2008. **Erling Birkedal** er tilsatt som prosjektmedarbeider/forsker i prosjektet "Menighetsutvikling i folkekirken" fra 1. august 2008 i et tre-årig engasjement. **Turid Skorpe Lannem** er tilsatt som stipendiat i et 4-årig engasjement fra 1. august 2008 tilknyttet prosjektet "Menighetsutvikling i folkekirken". **Gina Lende** er tilsatt som stipendiat i misjonsvitenskap/religionsvitenskap fra 1. september 2008. **Asle Eikrem** er tilsatt som stipendiat i systematisk teologi fra 1. september 2008. **Leif Arne Løhaugen** er tilsatt som studiekonsulent i et engasjement fra juni 2008. **Tore Schwartz Olsen** er tilsatt som studentprest fra 15. august 2008. **Håkon Lorentzen** er tilsatt som professor II i samfunnsfag for ett år fra 1. august 2008. **Vibeke Wilhelmsen** er tilsatt som kurs/administrasjonssekretær fra 1. oktober 2008

SEMESTERAVSLUTNING

Åshild Rosnes Moen (fra venstre) fikk vitnemål for fullført mastergrad i kirkelig undervisning, Anne Margrethe Ree Sunde, master i teologi, Åse Linn Vålandsmyr, master i diakoni og Siri Kolberg, master i kirkelig undervisning.

Asbjørn Finholt
Advokat
Postboks 7-2001 Lillestrøm
Tlf. 63 81 60 80

JUBILEUMSGUDSTJENESTE PÅ PREIKESTOLEN I MAI

Den tverrkirkelige friluftsgruppen Tråkk i Stavanger feiret 10 år og MF 100 år. Olav Trømborg, som sluttet som studentprest ved MF i sommer, forretter her nattverden.

Rektor Vidar L. Haanes hilser den feststemnte forsamlingen. Det var trangt om plassen for alle kandidatene som fylte opp på begge sider denne gang. Familie og venner var møtt opp for å være med på den høytidelige markeringen.

SAMARBEID OM TRÅDLØST NETTVERK

MF har siden jul vært med i Eduroam nettverket. Det står for "educational roaming". Det er et internasjonalt samarbeid mellom utdanningsinstitusjoner for gjensidig bruk av hverandres trådløse nettverk. Dette gjør at alle på MF nå kan bruke MF-innlogging til å få Internett-tilgang på forskjellige universiteter og høyskoler i verden. Selv om kanskje det nyttigste er Hio, Uio og andre skoler i nærheten, så fungerer det om du er på besøk i Taiwan også. På bildet ser du terminalvakt/student Eivind Spilling, som hjelper studentene med data-spørsmål og informerer om Eduroam. Du kan lese mer på www.eduroam.no

MUSLIMSK GRUPPE TIL MF

Studiesjef Øystein Lund (til venstre) og Ann Midttun tok i mot Ramazan Ay (nr. to fra venstre) og Ramazan Karais. De representerte begge Gulen Movement som er en muslimsk dialogbevegelse.

GJENÅPNING BØNNEROMMET

MFs bønnerom er blitt pusset opp og har fått ny innredning. Dette ble markert med Guds ord, bønn og salmesang i mai.

EMERGING CHURCH-LEDER

SHANE CLAIBORNE

Samlet fullt auditorium da han foreleste på MF i juni. Shane Claiborne er en innflytelsesrik stemme i amerikansk kristenhet. Gjennom sitt forfatterskap er han i dag ansett som en ledende skikkelse i den stadig voksende Emerging Church-bevegelsen i USA. Claiborne bor og jobber blant de fattige i Philadelphia.

STØYLEN SEMINARET

I forbindelse med lanseringen av biografien om Bernt Støylen, med Olga Støylen Runde som forfatter, var det seminar på MF i samarbeid med Samlaget. Familien hadde dannet kor som bestod av Anna Støylen Følland, Marianne Støylen, Kjersti Støylen, Magne Støylen, Øystein Støylen Runde, Johann Støylen, Eivind Støylen. Koret ble dirigert av Jounn M. Bratlie.

PILEGRIMSFERD TIL HEST

Det var høytidelig start på Hanne Marie I. L. Pedersen-Eriksens pilgrimsferd fra MF til Trondheim på hesteryggen. Prorektor Sverre Dag Mogstad stod for den høytidelige markering og pressen var møtt opp. Kanskje du så det på NRK-nyhetene? Les mer om pilegrimsferden på www.mf.no/blog/hannemarie. (Foto: Kristin Walstad)

JUBILEUM

20 ÅR MED KIRKETEKSTILER PÅ HELTID

BRODERIKUNSTNER
Anne Landsverk
MEDL. NORSKE KUNSTHÅNDVERKERE
ATELIER
NORSK BRODERIDESIGN
ETABLERT 1970
Paal Bergs vei 74, 1348 Rykkinn
E-post: aslland@online.no

RING FOR AVTALE:
Tlf. 67 13 02 82
mob. 416 56 020

- Alle typer kirketekstiler med broderikunst
- Restaureringer
- Konsulentoppdrag

1988-2008:
CA. 280 TEKSTILER TIL CA. 80 KIRKER
CA. 220 PRIVATE STOLAER

UTGIVELSER 2008

NR. 1 15. FEBRUAR
NR. 2 18. APRIL
NR. 3 6. JUNI
NR. 4 23. SEPTEMBER
NR. 5 24. NOVEMBER

Ettersendes ikke ved
varig adresseforandring,
men returneres
Menighetsfakultetet
med påført ny adresse.

B **POSTABONNEMENT**
RETUR:
MF KARTOTEK
POSTBOKS 5144
MAJORSTUEN
0302 OSLO

FOR NOEN DAGER SIDEN FIKK JEG EN E-POST.

Jeg har kjent henne siden hun var konfirmant, nå er hun 20, og med som voksenleder. Jeg har aldri kjent noen som har vært så full av spørsmål. Om Gud, livet og menneskene. Vi har vært mye sammen, prata, spist, sunget og bedt.

Nå skal hun holde andakt på konfirmantleiren, og ba meg lese gjennom den. Jeg ble skikkelig stolt og glad over å lese hennes egenformulerte ord om tro og Gud. Det var veldig mye bra der, men jeg festa meg særlig ved dette:

- Fremfor alt, det fineste ved kristendommen synes jeg er håpet. Et håp om at det alltid er noen som er der for meg, som lytter til meg enten jeg er veldig glad, veldig sint eller veldig

trist. Og et håp om at det er noen som har kontroll selv om det er utrolig mange fæle ting som skjer i verden. Sist men ikke minst så er det et håp om at det kommer noe bedre etter det vi opplever nå. At det en dag skal bli slutt på alt det vonde, og at vi kan være sammen med Jesus, fullt og helt.

Når en 20-år gammel jente fra Oslo kan gripe troens håp på en sånn måte, da er det også håp for kirka, håp for Guds rike. La oss fortsette å gi videre den største gaven.

Espen Andreas Hasle

(Jeg fikk lov til å dele dette med Lys og Livs lesere).

(Illustrasjonsfoto)

